

РЕШЕНИЕ

№ 19110

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

при участието на секретаря **САНДРА ЕМ. ДИМИТРОВА**
като разглежда докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20201110143387 по описа за 2020 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ от „Д. О. 3.“ ЕАД срещу ЗАД „Д. Ж. 3.“ АД за осъждане на ответника да заплати сумата от 750,69 лева, представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разходи за вредите, нанесени на л.а С. с рег. №, застрахован по имуществена застраховка каско + при ищеца, при ПТП от 05.12.2019г., настъпило в гр. С. на ул. С. по вина на водач на лек автомобил К., рег. №, чиято гражданска отговорност е предмет на задължителна застраховка, сключена при ответното дружество- щета № 44012131937642, ведно със законната лихва от 09.09.2020г. до изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че на 05.12.2019г. около 18.30 часа в гр. С. на ул. С., Е. Е., управлявайки лек автомобил К., рег. №, не спазил дистанция и ударил паркиран лек автомобил С. с рег. №, собственост на М. Н. Г.-Т.а. В резултат на удара на лек автомобил С. били нанесени следните повреди: панел заден ляв/калник/ 5 врата, ляв стоп, облицовка задна броня, лйсна задна броня, врата на багажник, основа стоп ляв, задна престилка, спойлер задна броня, водач задна броня ляв, сензор парктроник задна броня ляв и др. За станалото ПТП бил съставен двустранен констативен протокол, в който била отразена вина на водача Е. Е.. Сочи, че лек автомобил С., собственост на М. Г.-Т.а, имал сключена застраховка каско + към ищцовото дружество- полица № 4401192100007577 от 22.11.2019г. и валидност от 24.11.2019г. до 23.11.2020г. Въз основа на подаденото уведомление била образувана щета № 44012131937642, бил направен оглед на автомобила и описание на уврежданията, като с възлагателно писмо и приемо-предавателен протокол бил възложен ремонта на сервиз „К. П.“ ЕООД. След представяне на фактура № 6860/05.03.2020г. и калкулация на щета с кредитен превод от 25.03.2020г. била изплатена сумата от 1501,37 лева. Твърди, че след изплащането на обезщетението встъпил в правата на застрахования по отношение на причинителя на щетите. До ответника била изпратена регресна покана № 92-4224/30.03.2020г., като било потърсено възстановяване на изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 1516,37 лева, вкл. и 15 лева ликвидационни разноски по обработка на щетата. Ответникът бил заплатил по процесната щета сума от 765,68 лева. Сумата от 750,69 лева до настоящия момент не била възстановена. С уточнителна молба от 24.08.2023г. ищецът е посочил, че на 05.12.2019г. водачът на автомобил К., рег. № при

извършване на маневра за паркиране на превозното средство на ул. С. в гр. С. срещу №, опитвайки се да направи място на друго движещо се превозно средство е ударил паркиран лек автомобил С., рег. №, за което е съставен двустранен констативен протокол. Искането към съда е да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който се оспорва предявения иск. Изложени са съображения, че исковата молба е нередовна, тъй като в нея липсвало пълно описание на процесното ПТП. Липсвало описание на механизма на ПТП и мястото на настъпване на същото, както и липсвало точно изложение на релевантните за спора факти. За причинената щета била изплатена сумата от 765,68 лева, което било справедливо и достатъчно по размер обезщетение. Признават съществуването на валидно застрахователно правоотношение, касаещо товарен автомобил марка К., модел, рег. №,. Твърди наличие на съпричиняване от водача на увреденото МПС [1]Е. Т., който бил нарушил разпоредбите на ЗДвП- чл. 94, ал. 3 и по-конкретно бил паркирал увредения автомобил така, че е навлязъл в част от пътното платно за движение и е пречил на движението на останалите автомобили, с което си поведение бил допринесъл за реализирането на процесното пътнo произшествие. Поддържа, че било налице и нарушение на чл. 96, ал. 3 ЗДвП, а именно водачът на увреденото МПС не бил паркирал най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Евентуално, твърди нарушение, изразяващо се в паркиране върху мисленото продължение на тротоара, представляващо пешеходна пътека. Оспорва размера на претендираното обезщетение за „сензор парктроник задна броня ляс“. Оспорва иска като прекомерен. Искането към съда е да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на [чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК](#), приема за установено следното:

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване следните групи правопораждащи факти: наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и увреденото лице; наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и причинителя на вредата; настъпването и механизма на ПТП, вината на застрахования при ответника водач, причинените от ПТП вреди, причинно-следствената връзка между вредите и механизма на ПТП, стойността на вредите, както и извършеното от ищеца плащане към увреденото лице.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже погасяване на претендираната сума, както и възражението си за съпричиняване.

В конкретния случай с определението от 22.07.2023г., в което е обективиран проектът за доклад, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 02.11.2023г. съдът на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните следните обстоятелства: наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и увреденото лице; наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и причинителя на вредата, извършеното от ищеца плащане на застрахователното обезщетение, както и частичното му погасяване извънсъдебно от ответника със сумата от 765,68 лева.

Горните обстоятелства се установяват и от комбинирана застрахователна полица № 440119210007577 за автомобилна застраховка „Каско“ за лек автомобил „С.“, модел „...“, рег. №, фактура № 6860 от 05.03.2020г., както и платежно нареждане от 25.03.2020г. в полза на „К. П.“ ЕООД.

Спорни между страните са въпросите за механизма на настъпване на ПТП, размера на

вредите и причинно-следствената връзка между уврежданията и ПТП-то, както и вината за настъпване на събитието. По тези въпроси са събрани следните доказателства:

От двустранен констативен протокол за ПТП от 05.12.2019г. се установява, че на 05.12.2019г. около 18:30 часа товарен автомобил „К. К“, рег. №, се е движил по ул. „С.“ и в района пред №, водачът е предприел маневра за движение на заден ход, при който е реализирал ПТП с паркирания зад него лек автомобил „С. ...“, рег. №. В т.12 от двустранния протокол е посочено, че лек автомобил „С. ...“ е бил в паркирано/спряло състояние, а товарен автомобил- К. е паркирал. В протокола за ПТП са посочени следните видими увреждания за автомобилите: за лек автомобил „С.“- задна броня, стоп, заден калник и заден капак; за товарен автомобил „К.“- задна дясна част.

Свидетелят Е. Т. е посочил, че подписът на участник „Б“ от двустранния констативен протокол е негов, както и че бил пред офиса на ул. „Проф. Христо Данев“ №. Сочил, че автомобилът му- „С.“, бил паркиран на самото кръстовище на ъгъла. Кръстовището пресичало ул. „С.“ и ул. „Проф. Христо Данев“. Било през работно време, не бил на място, колегата с камиончето при разминаване давал назад и ударил автомобила и счупил стопа и бронята. Твърди, че не били викали полиция, попълнили протокола, нямали разногласия за вината.

Свидетелят Е. Е., водач на автомобил „К.“, е посочил, че подписът на участник „А“ е неговият. Твърди, че там били тесни улиците, които тогава били двупосочни и било голямо напрежение докато се разминавали, налагало се да се качват по тротоари. Сочил, че карал служебно камионче и срещу него тръгнала кола, дал назад, за да се разминат, да се качи на бордюра, но ударил червено „С.“. Искал да направи маневра да се размине с колата отсреща, защото било тясно и го „хлопнал“. Станало много бързо, дал назад и си казвал „имам място да се наместя и сградата да не удари“, но в крайна сметка закачил колата. Било съвсем леко, но отзад било пълно с желяза. Сочил, че нямало човек, който да му казва колко разстояние има отзад, бил сам в камиончето. Щетите на другия автомобил били стопа и задна броня. Не били спорили за вината и не били викали полиция.

От приетата и неоспорена САТЕ се установява, че от така описания механизъм на ПТП, сравнението на щетите в описа на застрахователя и отразените в протокола за ПТП видими увреждания, се налага извод, че щетите по лек автомобил „С. ...“ се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 05.12.2019г. произшествие в гр. С.. Вещото лице е посочил, че в приложената по делото Калкулация по претенция за позиция № 10-сензор парктроник задна броня ляв било записано „за сметка на клиента- допълнително монтирано оборудване“, поради което не била включена в изчисленията. От заключението се установява, че стойността, необходима за възстановяване на увредения лек автомобил, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 1733,98 лева. Вещото лице е посочило, че от представените по делото доказателства не може да се установи точното място на настъпване на процесното ПТП, като от интернет приложението „Гугъл“ било видно, че към датата на процесното ПТП по протежението на цялата улица „С.“, от двете страни и по самата улица, са се извършвали множество строителни работи и не може да се установи каква е била хоризонталната и вертикалната маркировка. Експертът е посочил, че действителната стойност на процесния автомобил, определена по метода на амортизация към датата на настъпване на застрахователно събитие е 6491 лева, като стойността, необходима за възстановяване на автомобила, изчислена на база средни пазарни цени на резервните части и труд от доверени сервизи, различни от официалния на марката сервиз е 1647,58 лева. От заключението се установява, че стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „С.“, изчислена на база Методиката към Наредба № 24 с коефициент на новите оригинални резервни части е 1804,21 лева, като било възможно ремонтът да е могъл да бъде извършен с рециклирани части или части втора употреба, но качеството на извършения ремонт не могло да бъде гарантирано. Вещото лице е посочило, че не е

заплащано обезщетение за „сензор парктроник задна броня ляв“.

При така събрания доказателствен материал съдът намира, че безспорно се установява механизма на настъпване на ПТП, както от показанията на двамата свидетели, така и от двустранния констативен протокол за ПТП и приетата САТЕ, която съдът кредитира като пълно и компетентно изготвена на основание чл. 202 ГПК. Съдът намира, че свидетелските показания са еднопосочни относно начина на настъпване на ПТП, като показанията на свидетелите са логични, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи с останалия доказателствен материал. Поради което приема, че по делото е установено по категоричен начин, че на 05.12.2019г. товарен автомобил "К. К", рег. № се е движил по ул. „С.“ и в района пред №, водачът е предприел маневра за движение на заден ход за паркиране на автомобила, при която е реализирал ПТП с паркирания зад него лек автомобил „С. ...“, рег. №.

От заключението на вещото лице се установява, че настъпилите щети по увредения автомобил са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП.

Относно вината за настъпване на процесното ПТП съдът намира, че от доказателствата по делото категорично се установява, че водачът на товарен автомобил „К. К“ е нарушил разпоредбата на чл. 40 ЗДвП и е станал причина за настъпване на процесното ПТП.

Съгласно чл. 40, ал. 1 ЗДвП преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. В ал. 2 е регламентирано задължението на водача по време на движението си назад непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности.

От така горесцитираните разпоредби на ЗДвП се установява, че е вменено задължение на водачите, които извършват движение назад, какъвто е бил и свидетелят Е., да се съобразят с паркираните зад него автомобили, респ. ширината на пътното платно, както и с габаритите на управлявания от него товарен автомобил, при извършване на предприетото от него размиване с друго превозно средство и паркиране. В конкретния случай се установи, че това задължение не е било изпълнено от св. Е., който е заявил, че е бил и сам в камиона и не е имало човек, който да му сигнализира за разстоянието зад управлявания от него автомобил. Т.е. от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че водачът на товарен автомобил „К. К“ е нарушил правилата за движение по пътищата и е станал причина за настъпване на процесното ПТП.

Относно своевременно релевираното възражение на ответника за съпричиняване съдът намира, че по делото не се установи при доказателствена тежест на ответника, че водачът на л.а. „С.“ с поведението си е допринесъл до настъпване на пътното произшествие. По делото не се установи, че същият е паркирал автомобила си в нарушение на разпоредбите на ЗДвП, респ. с това си поведение да е попречил на движението на автомобилите по улицата, на която е реализирано процесното ПТП.

Поради гореизложеното съдът намира, че предявеният иск е основателен, доколкото по делото се доказаха всички материалноправни предпоставки за уважаването му. Относно

размера на обезщетението същият следва да бъде определен именно на база средни пазарни цени към датата на процесното ПТП, а не въз основа на Приложения № 1-6 на Наредба № 24 от 08.03.2006г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и т. 2 КЗ (отм.) и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, издадена от КФН. Изрично в Методиката /чл. 4/ е предвидено, че тя се прилага само като минимална долна граница в случаите, когато не са представени надлежни доказателства /фактури/ за извършен ремонт на МПС в сервиз и за случаите, когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. При предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката. До този размер се суброгира в правата на удовлетворения кредитор и платилият застраховател по имуществена застраховка „Каско на МПС“ спрямо застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния водач съобразно правилото на чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.). В този смисъл е и съдебната практика, изразена в Решение № 52 от 8.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о., ТК, Решение № 109 от 14.11.2011 г. на ВКС по т. д. № 870/2010 г., I т. о., ТК, Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК, Решение № 165 от 24.10.2013 г. на ВКС по т. д. № 469/2012 г. по описа на ВКС, II т. о., ТК. Същевременно стойността, изчислена на база на средни пазарни цени е стойността, която съдът преценява като обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на който оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и други доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че следва да определи дължимото обезщетение съобразно стойността, посочена от вещото лице в отговора на задача трета от заключението, като взе предвид изводът на вещото лице, че в приложената по делото Калкулация по претенция за Позиция № 10- сензор парктроник задна броня ляв е записано „за сметка на клиента- допълнително монтирано оборудване“ и поради тази причина същият не е включен в изчисленията. Така от заключението се установява, че стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „С. ...“, рег. №, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 1733,98 лева, към която следва да се прибавят 15 лева, ликвидационни разходи по щета, т.е. общо 1748,98 лева. От така определения размер следва да се извади заплатената извънсъдебно от ответника сума в размер на 765,68 лева /1748,98-765,68/, като размерът на дължимото обезщетение, изчислено по посочения начин е в размер на 983,30 лева. Така определеният размер на обезщетението е по-голям от претендирания от ищеца, поради което при спазване на принципа за диспозивно начало, регламентиран в чл. 6, ал. 2 ГПК исковата претенция следва да бъде уважена изцяло.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има само ищецът. Същият е сторил разноски за държавна такса в размер на 50 лева, депозит за САТЕ в размер на 250 лева, депозит за свидетел в размер на 50 лева и претендира адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, като са представени и доказателства за сторените разноски- фактура № 1000000020/10.08.2020г. и платежно нареждане от 04.09.2020г. Поради което на ищеца следва да се присъдят общо 650 лева разноски.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „Д. Б. Ж. З.“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул., №., да заплати на „Д. О. З.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул., №., на основание чл. 411 КЗ сумата от **750,69** лева, представляваща неизплатената част от регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разходи за вредите, нанесени на л.а С. с рег. №, застрахован по имуществена застраховка каско + при ищеца, при ПТП от 05.12.2019г., настъпило в гр. С. на ул. С. пред № по вина на водач на товарен автомобил „К. К“, рег. №, чиято гражданска отговорност е предмет на задължителна застраховка, сключена при ответното дружество- щета № 44012131937642, ведно със законната лихва от 09.09.2020г. до изплащане на вземането.

ОСЪЖДА ЗАД „Д. Б. Ж. З.“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул., №., да заплати на „Д. О. З.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул., №., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **650** лева, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчване на препис от съдебния акт на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____